

Grea povară are-o mamă

Emilia Plugaru

Grea povară are-o mamă.
Duce-n spate, nevăzute,
Aripi, care ne cuprinde,
Ne veghează orișiunde.

Cum își smulge ea aripa?
Oare cât de mult o doare?
Câte o aripă blândă,
Cum ne dă la fiecare?

Eu îi simt mereu prezența,
Chiar și-atunci când sunt departe.
Doamne, dă-i măicuței mele,
Dă-i mai multă sănătate.

Mic sau mare, cum n-aș fi,
Tot la pieptul ei aș vrea
Să mă bucur și să plâng.
Înger e măicuța mea.